

Nr 28

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av konsularkonvention mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union; given Stockholms slott den 2 februari 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att på sätt, varom föredragande departementschefen hemställt, godkänna en konsularkonvention mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union.

GUSTAF ADOLF

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en konsularkonvention mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union. Konventionen reglerar i förhållandet mellan de båda länderna bl. a. vilken immunitet och vilka privilegier som skall tillkomma konsulerna samt omfattningen av konsulernas behörighet i olika hänseenden.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 2 februari 1968.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, WICKMAN, MOBERG.

Ministern för utrikes ärendena anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av en den 30 november 1967 undertecknad svensk-sovjetisk konsularkonvention* och anför.

Efter förhandlingar mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union, som ägt rum i Moskva och Stockholm under år 1967, har en konsularkonvention mellan de båda länderna undertecknats i Moskva den 30 november 1967. Konventionen skall ratificeras och träder i kraft 30 dagar efter utväxling av ratifikationsinstrumenten. Den svenska och den ryska texten till konventionen jämte två tillhörande signaturprotokoll torde få fogas som bilagor till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Konventionen

Angående innehållet i konventionen får jag anföra följande.

Kap. I (art. 1) innehåller definitioner. Personalen vid ett konsulat uppdelas i konsulter och konsulattjänstemän. Med konsul förstås, förutom konsulatchef, tjänsteman med konsulära uppgifter som anmälts som konsul. Dessutom inbegrips i detta uttryck person som tjänstgör vid konsulat för att utbildas i den konsulära tjänsten. Med konsulattjänsteman avses person som tillhör den administrativa eller tekniska personalen vid ett konsulat eller dess betjäning.

Kap. II handlar om upprättande av konsulat och tillsättning av konsulter och konsulattjänstemän. Enligt *art. 2* erfordras den mottagande statens samtycke för öppnande av konsulat, och konsulatets säte och distrikt fastställs genom överenskommelse mellan de båda staterna. I *art. 3* föreskrivs att konsulatchef skall inneha exekvatur eller annat erkännande och att den mottagande statens samtycke till hans utnämning skall på förhand ha inhämtats. Annan konsul än konsulatchef kan enligt *art. 4* tillsättas, sedan den mottagande statens utrikesministerium underrättats om hans namn,

medborgarskap, rang och tjänst. I *art. 5* fastslås att konsul skall vara medborgare i den sändande staten. *Art. 6* ålägger den sändande staten att på förhand underrätta utrikesministeriet i den mottagande staten om tillsättning av konsulattjänsteman och anmäla tjänstemannens namn, medborgarskap och befattning vid konsulatet. *Art. 7* ger den mottagande staten rätt att återkalla exekvatur för konsulatchef och att förklara annan konsul eller konsulattjänsteman ej vara önskvärd, varav följer skyldighet för den sändande staten att hemkalla konsulen eller tjänstemannen. I *art. 8* fastslås den mottagande statens skyldighet att ge konsulerna sitt skydd och bereda dem möjlighet att fullgöra sina uppgifter. *Art. 9* medger att ledningen av ett konsulat, när konsulatchefen är förhindrad att tjänstgöra eller befattningen tillfälligt är obesatt, anförtros åt annan konsul vid konsulatet eller åt medlem av den diplomatiska personalen vid den sändande statens beskickning. I *art. 10* fastställs att medlem av nyssnämnda diplomatiska personal, vilken enligt anmälan till den mottagande statens utrikesministerium fullgör konsulära uppgifter vid beskickningen, skall ha samma rättigheter och skyldigheter som konsul enligt konventionen. *Art. 11* ålägger den mottagande staten att bistå den sändande staten vid anskaffning av konsulatslokaler och bostäder för den utsända konsulatspersonalen.

Kap. III reglerar konsulats och konsulatspersonals privilegier och immunitetsförmåner. Enligt *art. 12* får den sändande statens riksvapen anbringas på den byggnad i vilken konsulatslokalerna är inrymda, och den sändande statens flagga får hissas där liksom även på konsulatchefens bostad. *Art. 13* föreskriver att konsulatslokalerna och konsulatchefens bostad skall vara okränkbara. Polis eller annan myndighet i den mottagande staten får ej bereda sig tillträde till dem utan att ha fått tillstånd därtill av konsulatchefen, chefen för den sändande statens beskickning eller person som utsetts av endera av dem. I *art. 14* fastslås att konsulatsarkivet alltid skall vara okränkbart, oavsett var det befinner sig. Likaså skall konsulatets officiella korrespondens enligt *art. 15* vara okränkbar, och såväl chiffer som diplomatisk kurir får begagnas för konsulatets skriftväxling med sin regering och med den beskickning under vilken konsulatet lyder. I *art. 16* stadgas vidare att konsul skall tillåtas resa fritt inom konsulatsdistriktet för fullgörande av tjänsteåligganden, såvitt ej annat följer av lagar och förordningar i den mottagande staten rörande områden, till vilka tillträde är förbjudet eller underkastat inskränkningar av hänsyn till statens säkerhet.

Art. 17 föreskriver att konsul och konsulattjänsteman som ej är medborgare i den mottagande staten ej får ställas till ansvar inför den mottagande statens domstolar eller administrativa myndigheter för handlingar utförda i tjänsten. För konsul föreskrivs vidare i *art. 18* en viss personlig okränkbarhet, som innebär att han ej kan anhållas eller häktas för handling som han begått utom tjänsten, såvida det ej gäller grovt brott, varå kan följande frihetsstraff i minst fem år. I samma utsträckning som konsul skall också medlem-

mar av hans familj, som bor hos honom och ej är medborgare i den mottagande staten, åtnjuta sådan okränkbarhet. *Art. 19* fritar konsulter och konsulattjänstemän från skyldighet att avlägga vittnesmål inför domstol eller administrativ myndighet rörande sådant som ligger inom ramen för deras tjänsteåligganden. Även när fråga är om vittnesmål rörande annat än nyss sagts, skall inga tvångsåtgärder få vidtas mot konsul för att förmå honom att vittna eller inställa sig i domstol som vittne. Detsamma gäller medlemmar av konsuls familj, som bor hos honom och ej är medborgare i den mottagande staten. Vidare föreskrivs i denna artikel, att konsul och konsulattjänsteman som ej är medborgare i den mottagande staten skall få avge vittnesförsäkran i stället för ed vid avläggande av vittnesmål. Enligt *art. 20* skall konsul vara befriad från allmän värnplikt och all annan tjänsteplikt i den mottagande staten, vilket även skall gälla konsulattjänstemän och medlemmar av konsuls eller konsulattjänstemans familj som bor hos honom, förutsatt att de ej är medborgare i den mottagande staten. Samma personalkategorier skall enligt *art. 21* vara fritagna från tillämpningen av gällande lagar och andra författningar i den mottagande staten rörande registrering av utlänningar, uppehållstillstånd och liknande frågor.

Beträffande finansiella privilegier föreskrivs till en början i *art. 22*, att den sändande staten är befriad från alla skatter och avgifter avseende fast egendom som ägs eller hyrs av den sändande staten och används uteslutande för ett konsulats verksamhet eller som bostad för konsulatchefen. Undantag gäller dock för skatter och avgifter som utgör vederlag för lämnade särskilda tjänster. Befrielsen omfattar inte heller skatter och avgifter som enligt lag åvilar den som ingått avtalet med den sändande staten eller med dennas ombud. Den här nämnda skattebefrielsen beträffande konsulatslokaler och konsulatchefs bostad skall enligt *art. 22* mom. 1 b) under förutsättning av ömsesidighet utvidgas till att också gälla bostad för annan konsul än konsulatchefen eller för konsulattjänsteman, i den utsträckning som skattebefrielse för sådana personalbostäder av den mottagande staten beviljats en tredje stat. I *art. 23* tillerkänns den sändande staten viss befrielse från skatter eller pålagor som utgår för förvärv, ägande, innehav eller nyttjande av lös egendom. Förutsättningarna för denna befrielse är dels att egendomen i fråga är avsedd för ett konsulats verksamhet, dels att skatten eller pålagan ej enligt lag åvilar annan skattskyldig än den sändande staten.

Vad angår de skatteprivilegier som tillkommer personalen vid ett konsulat föreskrivs i *art. 24*, att konsulter och konsulattjänstemän och medlemmar av deras familjer som bor hos dem, under förutsättning att de ej är medborgare eller stadigvarande bosatta i den mottagande staten och ej utövar privat förvärvsverksamhet i denna stat, skall åtnjuta samma befrielse från skatter och andra liknande pålagor som motsvarande personal vid den sändande statens beskickning. För det fall att konsul eller konsulattjänsteman eller medlem av hans familj avlider föreskrivs i *art. 25*, att ingen skatt eller

liknande pålaga får påföras lös egendom efter den avlidne, som befinner sig i den mottagande staten uteslutande till följd av att den avlidne vistades där i egenskap av konsul eller konsulattjänsteman eller som medlem av sådan persons familj.

I *art. 26* föreskrivs tullfrihet dels för varor som införs för ett konsulats officiella bruk, dels för varor som införs för personligt bruk av konsul eller konsulattjänstemän eller deras familjemedlemmar, allt i den utsträckning som gäller vid motsvarande införsel vid den sändande statens beskickning.

I *art. 27* fastslås att medlemmar av ett konsulats personal, såvitt ej annat följer av dem tillerkända privilegier och immunitetsförmåner, är skyldiga att iaktta gällande lagar och förordningar i den mottagande staten, inbegripet bestämmelser rörande vägtrafik och försäkring av motorfordon.

Kap. IV innehåller bestämmelser om konsulers uppgifter. Av *art. 28* framgår att uppräknigen i detta kapitel av de befogenheter som tillkommer konsul i tjänsteutövningen ej är uttömmande. Konsul får inom sitt distrikt fullgöra även andra officiella konsulära funktioner än de i konventionen angivna, förutsatt att de ej strider mot lagen i den mottagande staten. I artikeln föreskrivs vidare att konsul för fullgörande av sina uppgifter får göra muntliga och skriftliga framställningar till myndigheter inom konsulatsdistriktet.

I *art. 29* definieras konsuls allmänna uppgifter. Dessa är att tillvarata sitt lands och dess medborgares rättigheter och intressen, att främja utvecklingen av de kommersiella, ekonomiska, kulturella och vetenskapliga förbindelserna mellan de båda länderna och att i övrigt befordra de vänskapliga relationerna dem emellan.

Till konsuls befogenheter hör enligt *art. 30* att föra register över landsmän och utfärda pass och viseringar. *Art. 31* tillerkänner konsul rätt att upprätta födelse- och dödsbevis för landsmän samt förrätta vigslar och registrera skilsmässor mellan kontrahenter som båda är medborgare i den sändande staten. Giltigheten i den mottagande staten av de konsulära åtgärder som vidtas enligt denna artikel är emellertid helt beroende av lagen i denna stat. Enligt *art. 32* får konsul utfärda bestyrkanden och legaliseringar samt vidta andra erforderliga åtgärder för att bekräfta giltigheten av handlingar av rättslig natur, när det är fråga om antingen handlingar avsedda att användas i den sändande staten eller handlingar som medborgare i den sändande staten avser att använda utanför denna stat. Artikeln ger konsul också rätt att översätta handlingar och bestyrka översättningar samt att mottaga depositioner från medborgare i den sändande staten. Om handlingar, som bestyrkts eller utfärdats av konsul enligt denna artikel, är avsedda att användas i den mottagande staten, skall denna stats myndigheter enligt *art. 33* erkänna handlingarnas giltighet i den utsträckning som det är förenligt med lagen i den mottagande staten.

De närmast följande artiklarna avser konsuls befattning med ärenden

rörande dödsfall och kvarlåtenskapsfrågor. I *art. 34* föreskrivs skyldighet för vederbörande myndigheter i den mottagande staten att snarast möjligt underrätta konsul, när person som är medborgare i den sändande staten avlidit. Dödsbevis för sådan avliden skall kostnadsfritt tillställas konsulatet. Oavsett avliden persons medborgarskap skall konsul enligt *art. 35* vara behörig att vid boutredning företräda medborgare i den sändande staten som ej befinner sig i den mottagande staten och ej är på annat sätt representerad där, om den avlidne efterlämnat egendom till vilken ifrågavarande medborgare i den sändande staten har rätt eller på vilken han reser anspråk. Om den bortovarande senare själv skulle bevaka sina intressen eller utse eget ombud, skall emellertid konsulns behörighet att företräda honom upphöra. För det fall att den avlidne var medborgare i den sändande staten och vid dödsfallet endast tillfälligt uppehöll sig i den mottagande staten i samband med resa, föreskrivs i *art. 35* att konsul skall vara behörig att i enlighet med lagen i den mottagande staten omhändertaga penningar och lösören som den avlidne innehade för personligt bruk. I artikeln föreskrivs vidare att konsul, då han gör bruk av den behörighet i fråga om ett dödsbo som artikeln tillerkänner honom, skall med avseende därå vara underkastad den mottagande statens domstolars civilrättsliga jurisdiktion. *Art. 36* innehåller kompletterande bestämmelser, enligt vilka konsul har befogenhet att för överförande till medborgare i den sändande staten, som ej befinner sig i den mottagande staten, mottaga penningar eller annan egendom som tillfaller denne till följd av någons död. Som exempel nämns bl. a. livförsäkringsbelopp och ersättning på grund av olycksfall i arbete.

Art. 37 ger konsul rätt att till domstol eller annan behörig myndighet i den mottagande staten framföra förslag i ärenden angående utseende av förmyndare, vårdnadshavare eller god man för medborgare i den sändande staten eller för sådan medborgares egendom, när den står utan tillsyn.

I *art. 38* fastslås konsuls rätt att inom konsulatsdistriktet sätta sig i förbindelse med och träffa landsmän och ge dem råd och bistånd, t. ex. vid behov föranstalta om att de får rättsligt biträde. Vidare föreskrivs att den mottagande staten ej får på något sätt inskränka den sändande statens medborgares tillträde till konsulatet eller sådan medborgares möjligheter att meddela sig med konsulatet. I anslutning till dessa allmänna bestämmelser lämnas i *art. 39* särskilda föreskrifter rörande det fall att någon som är medborgare i den sändande staten arresterats eller anhållits i annan form i den mottagande staten. I sådant fall åligger det vederbörande myndigheter att omedelbart underrätta konsuln om anhållandet. Konsul skall vidare ha rätt att utan dröjsmål besöka och meddela sig med den anhållne. Samma besöks- och kommunikationsrätt skall också tillkomma konsul i fall då någon som är medborgare i den sändande staten avtjänar fängelsestraff i den mottagande staten. De här berörda rättigheterna skall utövas i enlighet med gällande lagar och förordningar i den mottagande staten, under förutsättning dock

att dessa ej omintetgör nämnda rättigheter. Ytterligare bestämmelser rörande de fall som avses i art. 39 meddelas i det till konventionen hörande *första protokollet*. Däri föreskrivs att konsul skall underrättas inom loppet av en till tre dagar efter anhållandet, beroende på kommunikationsförhållandena, och att konsul skall få besöka och meddela sig med den anhållne inom två till fyra dagar efter anhållandet, beroende på den anhålles vistelseort. Vidare förklaras i protokollet att konsuls rätt att besöka och meddela sig med anhållen landsman och landsman som avtjänar fängelsestraff skall få utövas kontinuerligt.

Beträffande konsuls befattning med ärenden rörande sjöfarten fastslås till en början i *art. 40*, att konsul får lämna allt slags bistånd åt fartyg hemmahörande i den sändande staten som angör hamn eller annan ankarplats inom konsulatsdistriktet. Konsuln skall få gå ombord på fartyget sedan detta inklarerats, och befälhavaren och besättningen skall tillåtas att meddela sig med konsuln. Vidare föreskrivs i denna artikel att konsul, för fullgörande av sina åligganden med avseende på fartyg eller medlemmar av dess besättning, får påkalla bistånd av vederbörande myndigheter i den mottagande staten.

I *art. 41* uppräknas de förrättningar som konsul får företa i fråga om fartyg och dess besättning. Sålunda skall konsul äga undersöka händelser som inträffat ombord under fartygs resa, förhöra befälhavaren och medlemmar av besättningen, undersöka skeppspapperen och uppta förklaringar rörande fartygs resa och bestämmelseort samt i allmänhet underlätta fartygets inlöpande, uppehåll och avgång ävensom avgöra tvister mellan befälhavaren och medlemmar av besättningen, däribland tvister rörande löner eller eljest rörande arbetsavtal. I artikeln förklaras uttryckligen att dessa bestämmelser ej innebär någon inskränkning av de befogheter som kan tillkomma den mottagande statens myndigheter. Vidare föreskrivs att konsul får förmedla anställning och avskedande av befälhavare och besättningsmedlem, såvitt det ej strider mot lagen i den mottagande staten, och vid behov föranställa om sjukhusvård och hemsändning av befälhavare eller medlem av besättningen samt att konsul får mottaga, upprätta och bestyrka förklaringar och andra handlingar föreskrivna i den sändande statens lagstiftning såvitt gäller fartyg. Slutligen föreskrivs att konsul, i den utsträckning som lagen i den mottagande staten tillåter det, får inställa sig inför ortens myndigheter och domstolar tillsammans med befälhavaren eller medlem av besättningen och även i övrigt lämna dem bistånd och tjänstgöra som tolk i deras mellanhavanden med myndigheterna.

I *art. 42* föreskrivs att domstolar eller andra behöriga myndigheter i den mottagande staten, om de skulle ha för avsikt att företa tvångsåtgärder eller verkställa undersökning ombord på fartyg hemmahörande i den sändande staten, skall underrätta konsuln härom. Denna underrättelse skall, utom när det på grund av ärendets brådskande natur ej kan ske, lämnas i

så god tid att konsuln eller företrädare för honom kan närvara. Skulle konsuln ej ha varit närvarande eller företrädd, skall han på begäran få fullständiga upplysningar från vederbörande myndigheter om vad som förevarit. Dessa bestämmelser skall också tillämpas i fall då myndigheterna avser förhöra befälhavaren eller någon besättningsmedlem i land. Under bestämmelserna i denna artikel faller emellertid ej sedvanliga tull-, pass- och hälsokontroller och ej heller åtgärder som vidtas på begäran av fartygets befälhavare eller med hans samtycke.

Art. 43 innehåller regler för det fall att fartyg hemmahörande i den sändande staten förliser, strandar eller på annat sätt lider skada inom den mottagande statens område. Det skall då åligga vederbörande myndigheter i denna stat att utan dröjsmål underrätta konsul. Myndigheterna skall också underrätta konsuln om vilka åtgärder som vidtagits för att rädda fartyget, ombordvarande personer, last och annan egendom ombord samt föremål tillhörande fartyget eller dess last, som blivit skilda från fartyget. Konsuln skall på allt sätt bistå fartyget, dess passagerare och medlemmar av dess besättning och skall i övrigt ha rätt att föranställa om erforderliga åtgärder med anledning av fartygets haveri. Myndigheterna i den mottagande staten skall lämna konsuln erforderligt biträde i samband därmed. För det fall att varken fartygets befälhavare, dess ägare eller hans ombud eller vederbörande försäkringsgivare är i tillfälle att vidta åtgärder för omhändertagande av fartyget eller föremål tillhörande fartyget, som påträffats på eller nära den mottagande statens kust eller införts till hamn i denna stat, skall konsuln anses behörig att på ägarens vägnar träffa de anstalter som ägaren själv skulle ha kunnat träffa. Denna bestämmelse skall äga motsvarande tillämpning i fråga om föremål som utgör del av fartygets last och tillhör medborgare i den sändande staten. Vidare föreskrivs i *art. 43* att fartyget, dess last, utrustning och inredning samt förråd och andra föremål från fartyget ej får påföras tullavgifter eller andra skatter utgående på eller med anledning av varuinförsel, om inte föremålen förs i land för att användas eller förbrukas i den mottagande staten.

Därutöver innehåller *art. 43* vissa bestämmelser om konsuls behörighet beträffande föremål som utgör del av lasten på förlist fartyg hemmahörande i en tredje stat och som tillhör medborgare i den sändande staten och påträffats på eller nära den mottagande statens kust eller införts till hamn i denna stat. Även i sådant fall skall konsul anses behörig att på ägarens vägnar vidta åtgärder för omhändertagande av föremålen, om varken fartygets befälhavare, föremålen ägare eller hans ombud eller vederbörande försäkringsgivare är i tillfälle att vidta åtgärderna.

I *art. 44* föreskrivs att bestämmelserna i *art. 40—43* i tillämpliga delar även skall gälla civila luftfartyg.

Slutligen föreskrivs i *art. 45* att konventionen skall ratificeras och att den träder i kraft på den trettonde dagen efter ratifikationsinstrumentens ut-

växling. Konventionen skall förbli i kraft till dess endera parten uppsäger den, varvid sex månaders uppsägningstid skall gälla.

Till konventionen hör två protokoll, vilka utgör integrerande delar av konventionen. För innehållet i det första protokollet har redogjorts i samband med art. 39 i konventionen. Genom det *andra protokollet* upphävs den genom ministeriella noter ingångna överenskommelsen den 2 februari 1927 mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union om de ömsesidiga rättigheter, privilegier och immuniteter som tillkommer konsulter och konsulattjänstemän (SÖ 1927: 2). Den i denna överenskommelse fastställda regeln om behandling som mest gynnad nation på förevarande område skall emellertid i viss mån fortsätta att gälla. I protokollet förklaras sålunda, att vardera fördragsslutande partens konsulter och konsulattjänstemän, utöver vad som föreskrivits i kap. II i konsularkonventionen, skall under förutsättning av ömsesidighet åtnjuta de ytterligare privilegier och immuniteter, som av den andra parten beviljats eller kan komma att beviljas motsvarande personal från en tredje stat.

Departementschefen

Såsom framgått av den föregående redogörelsen, innehåller den föreliggande konventionen bl. a. utförliga bestämmelser om konsulers immunitet och privilegier och om de befogenheter som tillkommer konsulter i tjänsteutövningen. Liknande konsularkonventioner har av Sverige ingåtts med Storbritannien den 14 mars 1952 (prop. 1952: 169) och med Frankrike den 5 mars 1955 (prop. 1955: 157). Även Sovjetunionen har efter andra världskriget ingått bilaterala avtal av detta slag med ett antal länder. Till dessa länder hör, förutom flertalet öststater, bl. a. Förbundsrepubliken Tyskland, Österrike och Finland. En den 1 juni 1964 undertecknad konsularkonvention mellan Sovjetunionen och Amerikas Förenta Stater ratificerades nyligen av sistnämnda land. Under de senaste åren har Sovjetunionen vidare undertecknat konsularkonventioner med Storbritannien, Frankrike, Italien och Japan.

Den nu undertecknade svensk-sovjetiska konventionen är avsedd att reglera konsulats ställning och verksamhet. Konsulat kan dock öppnas först sedan särskild överenskommelse därom träffats mellan parterna. De bestämmelser i konventionen som avser konsuls uppgifter och tjänsteutövning (kap. IV) kommer emellertid att bli av omedelbar betydelse, eftersom konventionen i denna del även är tillämplig på den konsulära verksamhet som utövas genom vardera landets beskickning i det andra landet.

Konventionens immunitets- och privilegiebestämmelser (kap. III) är i stor utsträckning baserade på reglerna i den konvention om konsulära förbindelser, som utarbetades vid 1963 års internationella konferens i Wien på grundval av ett förslag av Förenta Nationernas kommission för internationell

rätt. 1963 års Wienkonvention har undertecknats av ett stort antal stater, däribland Sverige, men ej Sovjetunionen. Fastän denna Wienkonvention hittills — till skillnad mot 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser — ratificerats endast av jämförelsevis få stater, torde dess regler om den immunitet och de privilegier som tillkommer ett konsulat och dess personal få anses motsvara en ganska allmänt godtagen uppfattning om de minimikrav som kan ställas på staternas lagstiftning och praxis i detta avseende.

I immunitets- och privilegiehänseende har honorärkonsuler ej samma ställning som karriärkonsuler (lönade konsuler). Bestämmelserna i den svensk-sovjetiska konsularkonventionen avser endast konsuler av det senare slaget, då Sovjetunionen ej anlitar honorärkonsuler i sin utrikesrepresentation och det ej heller kan väntas bli aktuellt för Sverige att utse honorärkonsuler i Sovjetunionen.

Enligt konventionens *art. 17* skall konsuler och andra medlemmar av ett konsulats personal, som ej är medborgare i den mottagande staten, åtnjuta immunitet från den mottagande statens jurisdiktion för handlingar i tjänsten. Konsul åtnjuter därutöver enligt *art. 18* en viss personlig okränkbarhet, som innebär att han kan anhållas endast om han anklagas för grovt brott. De här berörda bestämmelserna överensstämmer i huvudsak med reglerna i 1963 års Wienkonvention. Liknande bestämmelser finns i de ovan nämnda svenska konsularkonventionerna med Storbritannien och Frankrike.

Även bestämmelserna i *art. 19* om befrielse för konsul från skyldighet att avlägga vittnesmål ansluter sig till Wienkonventionens regler. Tidigare svenska konsularkonventioner medger endast vissa mera begränsade lättnader i fråga om konsuls avläggande av vittnesmål inom ramen för lagen den 3 februari 1911 (nr. 2). En ändring av denna lag torde bli ofrånkomlig i samband med en eventuell svensk-sovjetisk överenskommelse om ömsesidigt öppnande av konsulat och synes oberoende härav böra övervägas för att uppnå bättre överensstämmelse med Wienkonventionen.

Beträffande bestämmelsen i *art. 13 mom. 1* om konsulatlokalers okränkbarhet kan påpekas, att tidigare svenska konsularkonventioner ej heller på denna punkt motsvarar Wienkonventionens krav. Regeln om att den mottagande statens myndigheter ej får bereda sig tillträde till konsulatslokaler utan tillstånd är enligt såväl det svensk-brittiska som det svensk-franska avtalet underkastad vissa undantag, som avser dels det fall att brott begåtts eller håller på att begås i dessa lokaler, dels det fall att någon tagit sin tillflykt dit för att undkomma de rättsvårdande myndigheterna. Dessa undantag saknar motsvarighet i Wienkonventionen och har ej upptagits i konventionen med Sovjetunionen. Wienkonventionen innehåller däremot en uttrycklig bestämmelse om att erforderligt tillstånd för beträdande av konsulatslokaler får presumeras föreligga i händelse av eldsvåda eller annan allvarlig olyckshändelse som kräver omedelbara skyddsåtgärder. Denna regel

får anses gälla även enligt den svensk-sovjetiska konventionen, fastän någon uttrycklig bestämmelse härom ej tagits in i konventionstexten.

Enligt *art. 13 mom. 2* skall bestämmelsen om konsulatlokalers okränkbarhet gälla även konsulatchefens bostad. På denna punkt innebär den svensk-sovjetiska konventionen en utvidgning av Wienkonventionens immunitetsbestämmelser. Sovjetunionens konsularkonventioner med andra länder tillerkänner genomgående konsulatchefens bostad och i de flesta fall även andra konsulatmedlemmars bostäder samma okränkbarhet som konsulatslokaler-na.

I *art. 18* och *19* har intagits bestämmelser, enligt vilka konsuls familjemedlemmar som bor hos honom och ej är medborgare i den mottagande staten skall åtnjuta samma personliga okränkbarhet och befrielse från vittnesplikt som konsul. Familjemedlemmarnas ställning i dessa hänseenden har ej reglerats i vare sig 1963 års Wienkonvention eller tidigare svenska konsularkonventioner. En annan nyhet i den föreliggande konventionen är bestämmelsen i *art. 19 mom. 4*, enligt vilken konsul och konsulttjänsteman som ej är medborgare i den mottagande staten skall vid avläggande av vittnesmål kunna avge vittnesförsäkran i stället för ed. Stadgandet torde ej kräva någon ändring av svensk lag, då 36 kap. 12 § rättegångsbalken medger utbyte av ed mot försäkran under sådana omständigheter som får anlagas föreligga i det fall att sovjetisk konsul eller konsulttjänsteman skulle höras som vittne inför svensk domstol.

I fråga om privilegier på skatte- och tullområdet innebär konventionens bestämmelser (*art. 22—26*) att konsulat och konsulatspersonal skall vara likställda med beskickning och beskickningspersonal. Eftersom både Sverige och Sovjetunionen ratificerat 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser, följer härav att de båda länderna ömsesidigt tillförsäkrar konsulat och konsulatspersonal samma skatte- och tullförmåner som enligt 1961 års Wienkonvention tillkommer beskickningarna och deras personal. Det bör här anmärkas att skatte- och tullbestämmelserna i 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser, såvitt angår lönade konsulat och deras personal, i stor utsträckning är identiska med motsvarande bestämmelser i 1961 års Wienkonvention. I gällande svenska skatteförfattningar jämföras genomgående lönade konsulat med beskickningar och lönade konsulter med diplomatiska tjänstemän. På tullområdet synes däremot sådan likställdhet ej vara fullt genomförd. Vissa ändringar torde därför få vidtas i tulltaxeförordningen och tulltaxeringskungörelsen.

Genom notväxling i Moskva den 2 februari 1927 (SÖ 1927:2) träffades mellan Sverige och Sovjetunionen en överenskommelse om ömsesidig behandling som mest gynnad nation i fråga om konsulers och konsulttjänstemäns immunitet och privilegier m. m. Överenskommelsen avses skola upphöra att gälla vid ikraftträdandet av den nya konsularkonventionen. Det till konventionen hörande *andra protokollet* innebär emellertid att principen om

behandling som mest gynnad nation i viss mån skall gälla även i fortsättningen. Utöver vad som föreskrivs i konsularkonventionen skall således vardera parten under förutsättning av ömsesidighet kunna göra anspråk på de eventuella ytterligare privilegier eller immunitetsförmåner som av den andra parten beviljats eller kan komma att beviljas ett tredje lands konsulter eller konsulatjänstemän. Kravet på ömsesidighet innebär att vardera parten endast kan göra anspråk på sådana ytterligare förmåner som den själv är beredd att bevilja den andra parten. Samma regler skall enligt konventionens art. 22 gälla i fråga om befrielse från skatter på fast egendom som ägs av den sändande staten. Det bör uppmärksammas att de svenska konsularkonventionerna med Storbritannien och Frankrike tillerkänner den sändande staten skattelättnader ej endast, såsom Wienkonventionen, för kanslilokaler och konsulatchefers bostad utan även för bostad avsedd för karriärkonsul som ej är konsulatchef. Genom bestämmelsen i art. 22 mom. 1 b) blir Sovjetunionen berättigad till en på motsvarande sätt utvidgad skattebefrielse, förutsatt att ömsesidighetskravet är uppfyllt från sovjetisk sida.

Bestämmelserna i *kap. IV* om konsuls befogenheter i tjänsteutövningen faller i huvudsak inom ramen för motsvarande bestämmelser i de svenska konsularkonventionerna med Storbritannien och Frankrike. En nyhet i förhållande till dessa avtal är bestämmelsen i art. 44, enligt vilken artiklarna angående konsuls befattning med ärenden som rör sjöfarten (art. 40—43) skall äga motsvarande tillämpning på civil luftfart. Beträffande sjöfartsartiklarna bör å andra sidan observeras, att dessa är mindre utförliga än i nyssnämnda tidigare konsularkonventioner. Den nu föreliggande konventionen innehåller t. ex. ej några motsvarigheter till de bestämmelser i konventionerna med Storbritannien och Frankrike, som reglerar jurisdiktionsfrågor beträffande tvister mellan fartygs befälhavare och besättning och inskränker de lokala myndigheternas rätt att ingripa med anledning av brott och andra händelser ombord på fartyg.

Art. 34 ålägger vederbörande myndigheter i den mottagande staten att underrätta konsul när person som är medborgare i den sändande staten avlidit inom konsulatsdistriktet. Art. 38 föreskriver liknande underrättelseskyldighet för det fall att sådan person arresterats eller anhållits i annan form. I det till konventionen hörande *första protokollet* preciseras inom vilken tidsfrist (en till tre dagar) sistnämnda skyldighet skall fullgöras. Vidare anges inom vilken tid (två till fyra dagar) konsul senast skall få besöka och meddela sig med den arresterade eller anhållne. Enligt art. 10 skall vederbörigen anmäld diplomatisk tjänsteman som fullgör konsulära uppgifter vid beskickning åtnjuta samma rättigheter som konsul. Härav torde följa att föreskriven underrättelse, när konsulat ej finns eller den ifrågavarande händelsen inträffat utom konsulatsdistriktet, skall lämnas till den sändande statens beskickning. De här berörda bestämmelserna torde föranleda vissa

administrativa tillämpningsföreskrifter för vederbörande svenska myndigheter.

Slutligen kan nämnas att konventionen ej reglerar asylrättsliga frågor. För dessa får allmänna folkrättsliga principer tillämpas.

Genom förevarande konvention har uppnåtts en från svensk synpunkt tillfredsställande reglering av ett stort antal frågor på det konsulära området. Konventionen bör vara ägnad att ömsesidigt underlätta ett friktionsfritt utövande av konsulär verksamhet och därmed främja utvecklingen av förbindelserna mellan de båda länderna.

Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att godkänna konsularkonventionen mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

**Konsularkonvention
mellan Sverige och de Socialistiska
Rådsrepublikernas Union**

Sveriges regering och De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions regering,

vilka i avsikt att gemensamt stärka vänskapsbanden mellan de båda länderna

önskar reglera förbindelserna på det konsulära området mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union,

har beslutat avsluta en konsularkonvention och för detta ändamål överenskommit om följande:

Kapitel I. Definitioner

Artikel 1

I denna konvention förstås med:

1. »konsulat» ett generalkonsulat, konsulat eller vicekonsulat;

2. »konsul» envar, inbegripet chefen för ett konsulat (vare sig generalkonsul, konsul eller vicekonsul), som ålagts att fullgöra konsulära uppgifter och tillsatts eller anmälts som sådan i enlighet med artikel 3 respektive artikel 4; uttrycket innefattar även den som tjänstgör vid konsulat för att utbildas i den konsulära tjänsten.

3. »konsulattjänsteman» envar som är anställd för att fullgöra administrativa eller tekniska uppgifter eller som betjäning vid ett konsulat och anmälts som sådan i enlighet med artikel 6.

**Консульская конвенция
между Швецией и Союзом Советских
Социалистических Республик**

Правительство Швеции и Правительство Союза Советских Социалистических Республик,

в интересах сотрудничества в укреплении дружественных отношений между обоими государствами,

желая урегулировать консульские отношения между Швецией и Союзом Советских Социалистических Республик,

решили заключить Консульскую Конвенцию и с этой целью согласились о нижеследующем:

Раздел I. Определения

Статья 1

В настоящей Конвенции понимается:

1. Под термином «консульство» — генеральное консульство, консульство, вице-консульство.

2. Под термином «консульское должностное лицо» — любое лицо, включая главу консульства (генеральный консул, консул или вице-консул), которому поручено выполнение консульских функций и которое было назначено или о котором было сообщено в качестве такового в соответствии со статьями 3 или 4; в определение «консульское должностное лицо» включаются также лица, прикомандированные к консульству для обучения консульской службе.

3. Под термином «сотрудник консульства» — любое лицо, занятое выполнением административных или технических функций или функций по обслуживанию консульства и о котором в качестве такового сообщено в соответствии со статьей 6.

Kapitel II. Upprättande av konsulat och tillsättning av konsulter och konsulttjänstemän

Artikel 2

1. Öppnandet av ett konsulat i den mottagande staten skall vara beroende av denna stats samtycke.

2. Den sändande staten och den mottagande staten skall genom överenskommelse bestämma konsulatets säte och gränserna för konsulatsdistriktet.

Artikel 3

1. Före utnämning av konsulatchef skall den sändande staten på diplomatisk väg inhämta den mottagande statens samtycke till utnämningen.

2. Sedan sådant samtycke erhållits, skall den sändande statens beskickning till den mottagande statens utrikesministerium överlämna fullmakt eller annan handling om tillsättningen. Fullmakten eller handlingen skall ange konsulatchefens fullständiga namn, medborgarskap, rang, det konsulatsdistrikt i vilket han kommer att tjänstgöra och konsulatets säte.

3. När fullmakten eller handlingen om konsulatchefens tillsättning överlämnats, skall exekvatur eller annat erkännande så snart som möjligt beviljas av den mottagande staten.

4. Konsulatchef må börja utöva sin tjänst så snart den mottagande staten beviljat honom exekvatur eller annat erkännande.

Artikel 4

1. Då konsul tillsätts vid konsulat i annan egenskap än som konsulatchef, skall den sändande staten på förhand underrätta den mottagande

Раздел II. Учреждение консульств и назначение консульских должностных лиц и сотрудников консульства

Статья 2

1. Консульство может быть открыто в государстве пребывания только с согласия этого государства.

2. Местонахождение консульства и границы его консульского округа определяются по соглашению между представляемым государством и государством пребывания.

Статья 3

1. До назначения главы консульства представляемое государство испросит дипломатическим путем согласие государства пребывания на такое назначение.

2. После того как получено такое согласие, дипломатическое представительство представляемого государства направляет министерству иностранных дел государства пребывания консульский патент или другой документ о назначении главы консульства. В патенте или другом документе указывается полное имя и фамилия главы консульства, его гражданство, раи́г, консульский округ, в котором он будет исполнять свои обязанности, местонахождение консульства.

3. По представлении патента или другого документа о назначении главы консульства государство пребывания выдает ему в возможно короткий срок экзекватуру или иное разрешение.

4. Глава консульства может приступить к исполнению своих обязанностей после того, как государство пребывания выдает ему экзекватуру или иное разрешение.

Статья 4

1. Представляемое государство заранее сообщает министерству иностранных дел государства пребывания полное имя и фамилию, гражданство,

statens utrikesministerium om konsulns fullständiga namn, medborgarskap, rang och befattning.

2. Den mottagande staten skall förse konsuln med en lämplig handling som bekräftar hans rätt att fullgöra konsulära uppgifter i den mottagande staten.

Artikel 5

Konsul skall vara medborgare i den sändande staten.

Artikel 6

Då konsulattjänsteman tillsätts vid konsulat, skall den sändande staten på förhand underrätta den mottagande statens utrikesministerium om vederbörandes fullständiga namn, medborgarskap och befattning.

Artikel 7

Den mottagande staten må när som helst, och utan att behöva ange skälen för sitt beslut, på diplomatisk väg underrätta den sändande staten om att exekvatur eller annat erkännande av konsulatchef återkallats eller att en konsul eller konsulattjänsteman ej är önskvärd. Den sändande staten skall då hemkalla vederbörande konsul eller konsulattjänsteman, om han redan inträtt i tjänst. Skulle den ej inom rimlig tid fullgöra denna sin skyldighet, må den mottagande staten vägra att längre erkänna vederbörande som konsul respektive konsulattjänsteman.

Artikel 8

Den mottagande staten skall ge en konsul sitt skydd och vidtagna erforderliga åtgärder för att konsuln skall kunna fullgöra sina åligganden

rang och tjänst konsulska personens, назначенного в консульство не в качестве главы консульства.

2. Государство пребывания выдает консульскому должностному лицу соответствующий документ, подтверждающий его право осуществлять консульские функции в государстве пребывания.

Статья 5

Консульским должностным лицом может быть только гражданин представляемого государства.

Статья 6

Представляемое государство заранее сообщает министерству иностранных дел государства пребывания полное имя, фамилию, гражданство и должность сотрудника консульства, назначенного в консульство.

Статья 7

Государство пребывания может в любое время, не будучи обязанным мотивировать свое решение, уведомить представляемое государство дипломатическим путем о том, что экзекватура или иное разрешение главы консульства взято обратно или что консульское должностное лицо или сотрудник консульства является неприемлемым. В таком случае представляемое государство должно соответственно отозвать такое консульское должностное лицо или сотрудника консульства, если он уже приступил к своей работе. Если представляемое государство не выполнит в течение разумного срока этого обязательства, то государство пребывания может отказаться признавать такое лицо консульским должностным лицом или сотрудником консульства.

Статья 8

Государство пребывания обеспечивает консульскому должностному лицу свою защиту и принимает необходимые меры для того, чтобы консуль-

och komma i åtnjutande av de rättigheter och privilegier och den immunitet som tillkommer honom enligt denna konvention och lagen i den mottagande staten.

Artikel 9

1. Om konsulatchef av något skäl är förhindrad att tjänstgöra eller om befattningen tillfälligt är obesatt, må den sändande staten utse konsul tillhörande samma konsulat eller annat konsulat i den mottagande staten eller medlem av den diplomatiska personalen vid sin beskickning i denna stat att tillfälligt förestå konsulatet. Vederbörandes fullständiga namn skall på förhand anmälas till den mottagande statens utrikesministerium.

2. Den som sålunda tjänstgör i konsulatchefens ställe skall äga utföra dennes åligganden. Han skall vara underkastad samma skyldigheter och tillerkännas samma rättigheter, privilegier och immunitet som om han hade tillsatts i enlighet med artikel 3.

3. Om ej annat följer av bestämmelserna i artikel 35 mom. 3, skall medlem av den sändande statens beskickning som enligt förevarande artikel mom. 1 förordnats att tjänstgöra vid konsulat bibehålla de privilegier och den immunitet som tillkommer honom på grund av hans ställning som diplomatisk tjänsteman.

Artikel 10

1. Medlemmar av den diplomatiska personalen vid den sändande statens beskickning som enligt anmälan till den mottagande statens utrikesministerium ålagts att fullgöra

skoe должностное лицо могло выполнять свои обязанности и пользоваться теми правами, привилегиями и иммунитетами, которые предусматриваются в отношении его настоящей Конвенцией и законодательством государства пребывания.

Статья 9

1. Если глава консульства в силу какой-либо причины не может выполнять свои функции или если должность главы консульства временно вакантна, представляемое государство может уполномочить консульское должностное лицо данного или другого консульства в государстве пребывания или одного из членов дипломатического персонала своего дипломатического представительства в государстве пребывания для временного руководства консульством. Полное имя и фамилия этого лица предварительно сообщаются министерству иностранных дел государства пребывания.

2. Лицо, уполномоченное для временного руководства консульством, имеет право исполнять обязанности главы консульства, вместо которого оно назначено. На него распространяются те же обязанности и оно пользуется теми же правами, привилегиями и иммунитетами, как если бы оно было назначено в соответствии со статьей 3.

3. За исключением положений, предусмотренных в пункте 3 статьи 35, назначение члена дипломатического персонала дипломатического представительства представляемого государства в консульство в соответствии с пунктом 1 настоящей статьи не затрагивает привилегий и иммунитетов, которые предоставлены ему в силу его дипломатического статуса.

Статья 10

1. На членов дипломатического персонала дипломатического представительства представляемого государства в государстве пребывания, на которых возложено осуществление консульских

konsulära uppgifter vid beskickningen skall tillerkännas samma rättigheter och vara underkastade samma skyldigheter som konsulter enligt denna konvention.

2. Personer som avses i denna artikel mom. 1 skall vid fullgörandet av konsulära uppgifter, om ej annat följer av bestämmelserna i artikel 35 mom. 3, bibehålla de privilegier och immuniteter som tillkommer dem på grund av deras diplomatiska ställning.

Artikel 11

1. Den mottagande staten skall underlätta för den sändande staten att förvärva erforderliga konsulatslokaler på den mottagande statens område inom ramen för denna stats lagar och förordningar eller bistå den sändande staten med att anskaffa lokaler på annat sätt.

2. Den skall även vid behov bistå den sändande staten med att anskaffa lämpliga bostäder för konsulter och för konsulattjänstemän som är medborgare i den sändande staten.

Kapitel III. Privilegier och immunitet

Artikel 12

1. Den sändande statens riksvapen eller konsulära vapenplåt med lämplig inskrift för att utmärka konsulatet må anbringas på den byggnad där konsulatet har sina lokaler.

2. Den sändande statens flagga må hissas på konsulatet och även på konsulatchefens bostad. Flaggan må likaså anbringas på konsulatchefens transportmedel (motorfordon och båtar), när de används av honom i

funktioner i detta representativt, имена и фамилии которых сообщены министерству иностранных дел государства пребывания, распространяются предусмотренные настоящей Конвенцией права и обязанности консульских должностных лиц.

2. За исключением положений, предусмотренных в пункте 3 статьи 35, осуществление консульских функций лицами, указанными в пункте 1 настоящей статьи, не затрагивает привилегий и иммунитетов, которые предоставлены им в силу их дипломатического статуса.

Статья 11

1. Государство пребывания должно либо оказать содействие представляемому государству в приобретении на своей территории, согласно своим законам и правилам, помещений, необходимых для его консульства, либо оказать помощь представляемому государству в получении помещений иным путем.

2. Оно должно также, в случае необходимости, оказывать помощь представляемому государству в получении подходящих жилых помещений для консульских должностных лиц и сотрудников консульства, если они являются гражданами представляемого государства.

Раздел III. Привилегии и иммунитеты

Статья 12

1. На здании, в котором размещено консульство, могут быть укреплены щит с гербом представляемого государства или консульский щит и наименование консульства.

2. Флаг представляемого государства может вывешиваться на консульстве, на резиденции главы консульства. Флаг может также вывешиваться на транспортных средствах передвижения (автомобилях, катерах), исполь-

hans tjänsteutövning.

Artikel 13

1. Mark, byggnader och delar av byggnader som används uteslutande för ett konsulats verksamhet skall vara okränkbara. Polis eller annan myndighet i den mottagande staten må ej beträda nämnda mark, byggnader eller delar av byggnader utom när medgivande därtill lämnats av konsulatets chef, chefen för den sändande statens beskickning eller person som utsetts av endera av dem.

2. Bestämmelserna i mom. 1 i denna artikel skall även gälla konsulatchefens bostad.

Artikel 14

Konsulatsarkivet skall alltid vara okränkbart, varhelst det befinner sig. Handlingar som ej hänför sig till tjänsten må ej förvaras i arkivet.

Artikel 15

1. a) Konsulat äger utbyta meddelanden med den sändande statens regering och med dess beskickning och övriga konsulat i den mottagande staten. För sådant ändamål må konsulatet använda alla allmänna kommunikationsmedel liksom även diplomatiska kurirer och förseglade försändelser och må begagna chiffer.

b) Vid användning av allmänna kommunikationsmedel skall samma tariffer tillämpas för konsulat som för beskickningen.

2. Konsulats officiella korrespondens, oavsett vilket kommunikationsmedel som begagnas, och de förseglade försändelser som avses i denna artikel mom. 1, förutsatt att de är försedda med synliga, yttre märken angivande deras officiella karaktär, skall vara okränkbara och får ej av den mottagande statens

зuemых главой консульства при исполнении служебных обязанностей.

Статья 13

1. Земельный участок, здания или части зданий, используемые исключительно для целей консульства, неприкосновенны. Полиция и другие власти государства пребывания не могут вступать на указанные земельный участок, в здания или части зданий без согласия на это главы консульства, главы дипломатического представительства представляемого государства или лица, назначенного одним из них.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются также к жилому помещению главы консульства.

Статья 14

Консульские архивы являются неприкосновенными в любое время и независимо от их местонахождения. Неслужебные бумаги не должны храниться в консульских архивах.

Статья 15

1. a) Консульство имеет право сноситься со своим правительством или с дипломатическим представительством и консульствами представляемого государства в государстве пребывания. С этой целью консульство может пользоваться всеми обычными средствами связи, шифрами, дипломатическими курьерами и опечатанными вализами.

b) При пользовании обычными средствами связи к консульству применяются те же тарифы, что и к дипломатическому представительству.

2. Служебная переписка консульства, независимо от того, какие средства связи им используются, и опечатанные вализы, упомянутые в пункте 1 настоящей статьи, при условии, что они имеют видимые внешние знаки, указывающие на их официальный характер, являются неприкосновенными и не подвергаются контролю или

myndigheter undersökas eller kvarhållas.

Artikel 16

Om ej annat följer av lag och författning i den mottagande staten rörande områden, till vilka tillträde är förbjudet eller underkastat inskränkningar av hänsyn till statens säkerhet, skall konsul tillåtas att resa fritt inom konsulatsdistriktet för fullgörande av sina tjänsteåligganden.

Artikel 17

1. Konsul och konsulattjänsteman som ej är medborgare i den mottagande staten må ej inför den mottagande statens domstolar eller administrativa myndigheter ställas till svars för handlingar utförda i tjänsten.

2. a) Den sändande staten äger häva konsuls eller konsulattjänsteman immunitet i vad avser lagföring. Sådant hävande skall alltid vara uttryckligt.

b) Hävande av immunitet i vad avser lagföring i tvistemål eller administrativa mål skall ej anses innebära hävande av immuniteten i vad avser verkställighet av domen, för vilket särskilt hävande fordras.

Artikel 18

1. Konsul må ej inom den mottagande statens område hållas i häkte eller berövas sin frihet i någon annan form i avbidan på eller under rättegång rörande handling, som han begått utom tjänsten, såvida han ej anklagas för grovt brott, varå enligt den mottagande statens lag kan följa frihetsstraff i minst fem år.

задержанию со стороны властей государства пребывания.

Статья 16

Поскольку это не противоречит законам и правилам государства пребывания о районах, въезд в которые запрещается или ограничивается по соображениям государственной безопасности, консульскому должностному лицу должно разрешаться свободно передвигаться в пределах его консульского округа для выполнения им своих служебных обязанностей.

Статья 17

1. Консульское должностное лицо и сотрудник консульства, которые не являются гражданами государства пребывания, не подлежат юрисдикции ни судебных, ни административных властей государства пребывания за действия, совершаемые ими при выполнении служебных функций.

2. a) Представляемое государство может отказаться от иммунитета от юрисдикции консульских должностных лиц или сотрудников консульства; и такой отказ во всех случаях должен быть определенно выраженным.

b) Отказ от иммунитета от юрисдикции по гражданским и административным делам не означает отказа от иммунитета в отношении исполнения решения, для чего требуется особый отказ.

Статья 18

1. Консульское должностное лицо не подлежит на территории государства пребывания ни аресту, ни лишению свободы в любой другой форме до или в течение судебного процесса в отношении действий, совершенных им не при исполнении служебных обязанностей, если оно не обвиняется в совершении тяжкого преступления, влекущего в соответствии с законодательством государства пребывания лишение свободы сроком не менее пяти лет.

Undantag från denna bestämmelse är möjligt på begäran av den sändande staten eller med dess samtycke.

2. Medlemmar av konsuls familj som bor hos honom skall, förutsatt att de ej är medborgare i den mottagande staten, åtnjuta personlig okränkbarhet i samma utsträckning som konsuln.

Artikel 19

1. Konsul må i rättsvårdens intresse villfara en begäran av domstol att han skall avlägga vittnesmål. Därvid må han dock avböja att vittna om något som ligger inom ramen för hans tjänsteåligganden eller i egenskap av sakkunnig uttala sig om innehållet i den sändande statens lag. Inga tvångsåtgärder må vidtagas för att förmå konsul att vittna eller inställa sig i domstol för detta ändamål, och ingen påföljd skall åläggas honom för underlåtenhet att vittna eller att inställa sig i domstol.

2. När konsul efterkommer en anmodan att avlägga vittnesmål, skall alla skäligen åtgärder vidtagas för att undvika att hans tjänsteutövning störs. I fall där det är tillåtligt och möjligt må vittnesmålet avges, muntligen eller skriftligen, på konsulatet eller i konsulns bostad.

3. Konsulattjänsteman äger avböja att avlägga vittnesmål rörande sådant som ligger inom ramen för tjänsteåligganden.

4. Konsul och konsulattjänsteman, som ej är medborgare i den mottagande staten, skall vid avläggande av vittnesmål ha rätt att avge vittnesförsäkran i stället för ed.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall äga tillämpning på såväl rätts-

Isključenie iz ovog položjenja možno po prošbe predstavljajemo-ga gospodarstva ili s ego soglasija.

2. Члены семьи консульского должностного лица, если они не являются гражданами страны пребывания и проживают вместе с ним, пользуются личной неприкосновенностью, как и консульское должностное лицо.

Статья 19

1. Консульское должностное лицо в интересах правосудия, по просьбе суда, может дать свидетельские показания. При этом, однако, оно может отказаться давать показания относительно того, что находится в рамках его служебной деятельности, а также давать показания в качестве эксперта по законодательству представляемого государства. Принятие каких-либо мер в целях принуждения консульского должностного лица давать показания или явиться для этой цели в суд, а также привлечение его к ответственности в случае отказа от дачи показаний или неявки в суд не допускаются.

2. В случае согласия консульского должностного лица дать свидетельские показания предпринимаются все разумные шаги в целях избежания помех в работе консульского должностного лица. В случаях, когда это допустимо и возможно, устные или письменные свидетельские показания могут быть даны в консульстве или на квартире консульского должностного лица.

3. Сотрудник консульства может отказаться давать свидетельские показания относительно того, что касается служебной деятельности.

4. Консульское должностное лицо или сотрудник консульства, если он не является гражданином государства пребывания, давая свидетельские показания, может вместо присяги дать заверение.

5. Положения настоящей статьи относятся как к судопроизводству,

gång inför domstol som förfarande inför administrativ instans.

6. Bestämmelserna i denna artikel skall i tillämpliga delar gälla även medlemmar av konsuls eller konsulat-tjänstemans familj som bor hos honom, förutsatt att de ej är medborgare i den mottagande staten.

Artikel 20

1. Konsul skall i den mottagande staten vara befriad från skyldighet att göra tjänst vid försvaret och från allmän tjänsteplikt av varje slag.

2. Bestämmelserna i denna artikel mom. 1 skall även gälla konsulat-tjänstemän och medlemmar av konsuls eller konsulat-tjänstemans familj som bor hos honom, förutsatt att de ej är medborgare i den mottagande staten.

Artikel 21

Konsul eller konsulat-tjänsteman och medlemmar av hans familj som bor hos honom skall ej vara underkastade i den mottagande staten gällande lagar och förordningar rörande registrering av utlänningar, uppehållstillstånd och andra liknande frågor.

Artikel 22

1. Den sändande staten skall vara befriad från skatter och avgifter av alla slag avseende mark, byggnader eller delar av byggnader, som ägs eller hyrs av den sändande staten och som används uteslutande

- a) för konsulatets verksamhet eller såsom bostad för konsulatchefen;
- b) såsom bostad för annan konsul än konsulatchefen eller konsulat-tjänsteman, i den utsträckning

так и к производству, совершаемому административными властями.

6. Положения настоящей статьи соответственно применяются и к членам семей консульских должностных лиц или сотрудников консульства, если они проживают вместе с ними и не являются гражданами государства пребывания.

Статья 20

1. Консульское должностное лицо освобождается в государстве пребывания от службы в вооруженных силах и от всех видов принудительных повинностей.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи распространяются также на сотрудников консульства и членов семей консульского должностного лица и сотрудников консульства, проживающих вместе с ними, при условии, что они не являются гражданами государства пребывания.

Статья 21

Консульское должностное лицо или сотрудник консульства, а также члены их семей, проживающие вместе с ними, освобождаются от выполнения всех требований, предусмотренных законами и правилами государства пребывания, относительно регистрации, получения разрешения на жительство и иных подобных требований, предъявляемых к иностранцам.

Статья 22

1. Представляемое государство освобождается государством пребывания от каких-либо налогов или иных подобных сборов любого вида на земельный участок, здания или части зданий, которые являются собственностью представляемого государства или арендуются им и используются исключительно

- a) для целей консульства или жилого помещения главы консульства;
- b) для жилых помещений других консульских должностных лиц, кроме главы консульства, и сотрудников

som sådan befrielse av den mottagande staten beviljats eller kan komma att beviljas en tredje stat och under förutsättning av ömsesidighet.

2. Bestämmelserna i denna artikel mom. 1 gäller ej skatter eller avgifter som utgör vederlag för lämnade särskilda tjänster.

3. Skattebefrielse som avses i denna artikel mom. 1 gäller ej sådana skatter och avgifter, som enligt den mottagande statens lag skall erläggas av den som ingått avtalet med den sändande staten eller med den-
nas ombud.

Artikel 23

Ingen skatt eller liknande påлага, för vilken skattskyldighet enligt lag eljest skulle åvila den sändande staten, må uttagas eller uppbäras i den mottagande staten för den sändande statens förvärv, ägande, innehav eller nyttjande av lös egendom som är avsedd för konsulatets verksamhet.

Artikel 24

Konsuler och konsulattjänstemän och medlemmar av deras familjer som bor hos dem skall, om de ej är medborgare eller stadigvarande bosatta i den mottagande staten och ej utövar privat förvärvsverksamhet i denna stat, åtnjuta samma befrielse från skatter och andra liknande pålagor som motsvarande personal vid den sändande statens beskickning.

консульства в таком же объеме, в каком такое освобождение предоставляется или может быть предоставлено государством пребывания третьему государству, — на основе взаимности.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не относятся к уплате за конкретные виды обслуживания.

3. Освобождение от налогов, которое предусматривается в пункте 1 настоящей статьи, не распространяется на такие налоги и сборы, которыми в соответствии с законодательством государства пребывания облагаются лица, заключающие соглашение с представляемым государством или лицом, действующим от его имени.

Статья 23

Государство пребывания не облагает и не взимает никаких налогов или иных подобных сборов любого вида с движимого имущества, являющегося собственностью представляемого государства или находящегося в его владении или пользовании и используемого для целей консульства, а также в связи с приобретением такого имущества, выплачивать которые в ином случае представляемое государство было бы обязано на законном основании.

Статья 24

Консульским должностным лицам, сотрудникам консульства и проживающим вместе с ними членам их семей, которые не являются гражданами государства пребывания или постоянно не проживают в государстве пребывания и которые не занимаются частной деятельностью с целью получения прибыли в этом государстве, предоставляется такое же освобождение от налогов или других подобных сборов, которое предоставляется соответствующему персоналу дипломатического представительства представляемого государства.

Artikel 25

Om konsul eller konsulattjänsteman eller medlem av hans familj som bor hos honom avlider och efterlämnar lös egendom i den mottagande staten, skall ingen skatt eller liknande påлага av något slag uttagas eller uppbåras i den mottagande staten för sådan egendom, förutsatt att den avlidne ej var medborgare i den mottagande staten och att egendomen finns i denna stat utslutande till följd av att den avlidne vistades där i egenskap av konsul eller konsulattjänsteman eller som medlem av konsuls eller konsulattjänstemans familj.

Artikel 26

1. Samma befrielse från tullar och andra skatter av varje slag utgående på eller med anledning av varuinförsel, som beviljas för föremål införda av den sändande statens beskickning i den mottagande staten för dess officiella bruk, skall beviljas för alla föremål, inbegripet motorfordon, som införs utslutande för konsulatets officiella bruk.

2. Konsuler och konsulattjänstemän och medlemmar av deras familjer som bor hos dem skall, om de ej är medborgare eller stadigvarande bosatta i den mottagande staten och ej utövar privat förvärvsverksamhet i denna stat, åtnjuta befrielse från tullar och andra skatter av varje slag i samband med varuinförsel i den utsträckning som sådan befrielse beviljas motsvarande personal vid den sändande statens beskickning.

Статья 25

В случае смерти консульского должностного лица или сотрудника консульства, или члена его семьи, проживающего вместе с ним, оставшееся в государстве пребывания после его смерти движимое имущество освобождается государством пребывания от обложения и взимания каких-либо налогов или иных подобных сборов любого вида, если умерший не являлся гражданином государства пребывания и если указанное имущество находится в государстве пребывания исключительно в связи с пребыванием в этом государстве умершего в качестве консульского должностного лица или сотрудника консульства, или члена семьи консульского должностного лица или сотрудника консульства.

Статья 26

1. Все предметы, включая автомобили, ввозимые исключительно для служебного пользования консульства, освобождаются от таможенных пошлин и иных налогов любого вида, налагаемых в связи с ввозом или по причине ввоза, так же как и предметы, ввозимые для служебного пользования дипломатического представительства представляемого государства в государстве пребывания.

2. Консульским должностным лицам, сотрудникам консульства и членам их семей, проживающим вместе с ними, если они не являются гражданами государства пребывания или постоянно не проживают в государстве пребывания и не занимаются частной деятельностью с целью получения прибыли в этом государстве, предоставляется освобождение от таможенных пошлин или других налогов любого вида, налагаемых в связи с ввозом предметов в том объеме, в каком такое освобождение предоставляется соответствующей категории персонала дипломатического представительства представляемого государства.

Artikel 27

Det åligger alla som tillerkänns privilegier eller immunitet enligt denna konvention att, om det ej inkräktar på deras privilegier och immunitet, iakttaga den mottagande statens lagar och förordningar, inbegripet dem som angår reglering av trafik och försäkring av motorfordon.

Статья 27

Все лица, которым согласно настоящей Конвенции предоставляются привилегии и иммунитеты, обязаны без ущерба для их привилегий и иммунитетов уважать законы и правила государства пребывания, включая законы и правила регулирования движения транспорта и страхования автомобилей.

Kapitel IV. Konsulära uppgifter

Раздел IV. Консульские функции

Artikel 28

1. Konsul har rätt att inom konsulatsdistriktet fullgöra de i detta kapitel angivna uppgifterna. Konsul må dessutom fullgöra andra officiella konsulära uppgifter, förutsatt att de ej strider mot lagen i den mottagande staten.

Статья 28

1. Консульское должностное лицо имеет право в пределах консульского округа выполнять функции, указанные в настоящем разделе. Консульское должностное лицо может, кроме того, выполнять и иные официальные консульские функции, если они не противоречат законодательству государства пребывания.

2. För fullgörandet av sina uppgifter må konsul muntligen och skriftligen göra framställningar till vederbörande myndigheter inom konsulatsdistriktet.

2. В связи с исполнением своих функций консульское должностное лицо может обращаться письменно или устно к компетентным властям консульского округа.

Artikel 29

Статья 29

Konsul har rätt att

Консульское должностное лицо имеет право:

a) skydda den sändande statens och dess medborgares rättigheter och intressen, såväl individens som juridiska personers;

a) защищать права и интересы представляемого государства, а также его граждан, включая юридических лиц;

b) främja utvecklingen av de kommersiella, ekonomiska, kulturella och vetenskapliga förbindelserna mellan den sändande och den mottagande staten;

b) содействовать развитию торговых, экономических, культурных и научных связей между представляемым государством и государством пребывания;

c) i övrigt befordra utvecklingen av de vänskapliga förbindelserna mellan den sändande och den mottagande staten.

c) иным образом способствовать развитию дружественных отношений между представляемым государством и государством пребывания.

Artikel 30

Статья 30

Konsul har rätt att

Консульское должностное лицо имеет право:

a) föra register över sitt lands medborgare och utfärda och förlänga pass och andra identitetshandlingar för dem;

b) för egna och andra länders medborgare samt statslösa utfärda inrese-, utrese- och genomreseviseringar till den sändande staten.

Artikel 31

1. Såvitt den sändande statens lagstiftning det medger har konsul rätt att

a) upprätta födelse- och dödsbevis för sitt lands medborgare;

b) förrätta vigslar och registrera skilsmässor, när båda personerna är medborgare i den sändande staten.

2. Giltigheten av de av konsul vidtagna, i mom. 1 i denna artikel nämnda åtgärderna bestämmes i den mottagande staten utslutande av lagen i denna stat.

Artikel 32

Konsul har rätt att

1. upprätta, bevittna, identifiera, bestyrka, legalisera eller eljest vidtaga erforderliga åtgärder för att bekräfta giltigheten av handlingar av rättslig natur eller kopior därav, inbegripet kommersiella handlingar, förklaringar, registreringar, testamentariska förordnanden och avtal, på begäran av

a) person, oavsett medborgarskap, för användning i den sändande staten eller enligt denna stats lag, eller

b) medborgare i den sändande staten för användning utanför denna stat;

2. översätta handlingar och bestyrka översättningar;

a) вести учет граждан своего государства и выдавать им или пролонгировать паспорта и иные удостоверения личности;

b) выдавать своим или иностранным гражданам, а также лицам без гражданства въездные, выездные и транзитные визы представляемого государства.

Статья 31

1. Консульское должностное лицо, поскольку законодательство государства пребывания уполномочивает его на это, имеет право:

a) составлять акты рождения и смерти граждан своей страны;

b) регистрировать браки, а также расторжение браков в случаях, когда оба лица являются гражданами представляемого государства.

2. Действительность совершенных консульским должностным лицом актов, перечисленных в пункте 1 настоящей статьи, в стране пребывания консульского должностного лица определяется исключительно законами страны пребывания.

Статья 32

Консульское должностное лицо имеет право:

1. Составлять, удостоверять, идентифицировать, заверять, легализовать и совершать другие действия, которые могут оказаться необходимыми, для того, чтобы сделать действительными документы юридического характера или их копии, включая коммерческие документы, заявления, регистрации, завещательные распоряжения и контракты по просьбе:

a) лица любого гражданства для использования в представляемом государстве или согласно законодательству этого государства;

b) гражданина представляемого государства для использования вне этого государства.

2. Переводить документы и удостоверять правильность переводов.

3. från medborgare i den sändande staten för förvaring mottaga handlingar, pengar, värdeföremål och andra tillhörigheter .

Artikel 33

1. Då handlingar som avses i artikel 32 mom. 1 och 2 erfordras för användning i den mottagande staten eller enligt denna stats lag, skall denna stats myndigheter erkänna deras giltighet i den utsträckning som det är förenligt med lagen i den mottagande staten.

2. Dokument, kopior, översättningar eller utdrag som är avsedda att företes för myndigheter i den mottagande staten, skall vara legaliserade, om så erfordras enligt lagen mottagande staten.

Artikel 34

Vederbörande myndigheter i den mottagande staten skall snarast möjligt underrätta konsulatet när person som är medborgare i den sändande staten avlidit; dödsbevis för den avlidne skall kostnadsfritt tillställas konsulatet.

Artikel 35

1. Då medborgare i den sändande staten har rätt till eller gör anspråk på andel i egendom som avlidne person, oavsett medborgarskap, efterlämnat i den mottagande staten, och om nämnda medborgare ej befinner sig i den mottagande staten eller är på annat sätt representerad i denna stat, skall vederbörande konsul vara behörig att företräda medborgaren i samma utsträckning som om fullmakt av honom utfärdats för konsuln. Sådant ställföreträderskap upphör att gälla från den tidpunkt då konsuln underrättats om att vederbörande bevakar sina intressen i den mottagande staten antingen själv eller genom ett vederbörligen

3. Принимать на хранение от граждан представляемого государства документы, деньги, ценности и другое принадлежащее им имущество.

Статья 33

1. Когда документы, упомянутые в пунктах 1 и 2 статьи 32, требуются для использования в государстве пребывания или согласно законодательству этого государства, то власти этого государства должны признавать их действительность в той мере, в какой это совместимо с законодательством государства пребывания.

2. Документы, копии, переводы или выписки, которые будут предъявляться властям государства пребывания, должны быть легализованы, если это требуется по законам государства пребывания.

Статья 34

Компетентные власти государства пребывания уведомляют, как можно скорее, консульство о смерти гражданина представляемого государства; свидетельство о смерти гражданина представляемого государства должно бесплатно предоставляться консульству.

Статья 35

1. В случае, если гражданин представляемого государства имеет право или претендует на долю в имуществе, оставшемся в государстве пребывания после смерти лица любого гражданства, и если он не находится в государстве пребывания и не представлен иным образом в этом государстве, то консульское должностное лицо имеет право представлять интересы такого гражданина в той же мере, как если бы им была выдана консульскому должностному лицу доверенность. Такое представительство прекращается с того момента, как консульское должностное лицо получит сведения о том, что данный гражданин защищает свои интересы в государстве пребыва-

utsett ombud.

2. Om medborgare i den sändande staten, som ej har hemvist i den mottagande staten, avlider i den senare staten under resa, skall konsuln vara behörig att i enlighet med lagen i den mottagande staten omhändertaga den avlidne tillhöriga penningar och lösören, som den avlidne innehade för personligt bruk.

3. Om konsul gör bruk av den behörighet ifråga om ett dödsbo som stadgas i denna artikel skall han med avseende härå, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 17 och 19, vara underkastad den mottagande statens domstolars civilrättsliga jurisdiktion.

Artikel 36

Konsul må för medborgare i den sändande staten, som ej befinner sig i den mottagande staten, från domstol, myndighet eller person mottaga penningmedel eller annan egendom som tillkommer sådan medborgare till följd av någons död, inbegripet andel i dödsbo, utbetalning enligt lagstiftning om ersättning för olycksfall i arbete och behållning av livförsäkring. Vederbörande domstol, myndighet eller person må kräva att konsuln skall efterkomma de föreskrifter som den må ha meddelat angående

a) företeende av fullmakt eller annat bemyndigande från ifrågavarande medborgare i den sändande staten;

b) förebringande av bevisning för att penningmedlen eller egendomen mottagits av nämnda person;

ния либо лично, либо через соответствующим образом назначенного доверенного лица.

2. Если гражданин представляемого государства, не имевший местожительства в государстве пребывания, умер в этом государстве во время поездки, то консульское должностное лицо имеет право распоряжаться принадлежавшими ему деньгами и вещами, которые умерший имел для личного пользования, в соответствии с законодательством государства пребывания.

3. Если консульское должностное лицо осуществляет права, предусмотренные настоящей статьей, в отношении наследственного имущества, то на него в части, касающейся осуществления этих прав, распространяется, несмотря на положения статей 17 и 19, гражданская юрисдикция судов государства пребывания.

Статья 36

Консульское должностное лицо может от имени гражданина представляемого государства, если такой гражданин не находится в государстве пребывания, принимать от суда, властей или отдельного лица деньги или иное имущество, причитающиеся этому гражданину вследствие смерти какого-либо лица, включая долю в наследстве, выплату компенсации в соответствии с законодательством о несчастных случаях на производстве и суммы, причитающиеся по страхованию жизни. Соответствующий суд, орган власти или отдельное лицо могут требовать, чтобы консульское должностное лицо выполнило условия, которые могут быть предписаны в отношении:

a) представления доверенности или иного полномочия от соответствующего гражданина представляемого государства;

b) предъявления доказательств получения денег или иного имущества указанным лицом;

c) återställande av penningmedlen eller egendomen i händelse av att sådan bevisning ej förebringas.

c) возвращения денег или иного имущества в случае отсутствия такого доказательства.

Artikel 37

1. Konsul skall ha rätt att föreslå domstol eller annan behörig myndighet i den mottagande staten lämpliga personer som förmyndare, vårdnadshavare eller god man för medborgare i den sändande staten eller för sådan medborgares egendom, när den står utan tillsyn.

2. Om domstolen eller myndigheten anser att föreslagen person av någon anledning ej är lämplig, må konsuln föreslå annan kandidat.

Artikel 38

1. Konsul har rätt att inom konsulatsdistriktet sätta sig i förbindelse med och träffa medborgare i den sändande staten och att ge sådan medborgare råd och allt slags bistånd, däri inbegripet att vid behov föranstalta om att han erhåller rättsligt biträde.

2. Den mottagande staten får ej på något sätt inskränka den sändande statens medborgares tillträde till konsulatet eller sådan medborgares möjligheter att meddela sig med konsulatet.

Artikel 39

1. I fall då en medborgare i den sändande staten arresterats eller anhållits i annan form skall vederbörande myndigheter i den mottagande staten omedelbart underrätta konsuln därom.

2. I fall då en medborgare i den sändande staten arresterats eller anhållits i annan form eller avtjänar fängelsestraff skall konsuln ha rätt att besöka och meddela sig med honom utan dröjsmål. De i detta moment nämnda rättigheterna skall ut-

Статья 37

1. Консульское должностное лицо имеет право предлагать судам или иным компетентным властям государства пребывания лиц, подходящих в качестве опекунов или попечителей для граждан представляемого государства или для имущества таких граждан, когда это имущество осталось без надзора.

2. Если суд или компетентные власти сочтут, что предложенное лицо по каким-либо причинам неприемлемо, то консульское должностное лицо может предлагать другую кандидатуру.

Статья 38

1. Консульское должностное лицо имеет право в пределах своего консульского округа встречаться и сноситься с любым гражданином представляемого государства, давать такому гражданину советы и оказывать всяческое содействие, включая в необходимых случаях принятие мер для оказания ему правовой помощи.

2. Государство пребывания никоим образом не ограничивает сношение гражданина представляемого государства с консульством и доступ его в консульство.

Статья 39

1. Компетентные власти государства пребывания немедленно уведомляют консульское должностное лицо представляемого государства об аресте или задержании в иной форме гражданина представляемого государства.

2. Консульское должностное лицо имеет право незамедлительно посетить и сноситься с гражданином представляемого государства, находящимся под арестом или задержанным в иной форме или отбывающим срок тюремного заключения. Права, указан-

övas i enlighet med den mottagande statens lagar och förordningar, förutsatt dock att dessa lagar och förordningar icke omintetgör dessa rättigheter.

Artikel 40

1. Konsul äger lämna allt slags bistånd och hjälp åt fartyg hemmahörande i den sändande staten som angör hamn eller annan ankarplats inom konsulatsdistriktet.

2. Konsul må gå ombord på fartyget så snart detta inklarerats. Befälhavaren och besättningen skall tillåtas meddela sig med konsuln.

3. Konsul äger påkalla bistånd av vederbörande myndigheter i den mottagande staten vid fullgörande av sina åligganden med avseende på fartyg hemmahörande i den sändande staten eller befälhavare och besättningsmedlemmar på sådant fartyg.

4. Med fartyg hemmahörande i den sändande staten förstås i denna konvention fartyg som är registrerat i hamn belägen i den sändande staten; uttrycket inbegriper dock ej örlogsfartyg.

Artikel 41

1. Konsul äger inom konsulatsdistriktet:

a) utan att därav följer någon inskränkning av de befogenheter som tillkommer den mottagande statens myndigheter, undersöka händelser som inträffat ombord på fartyg hemmahörande i den sändande staten under dess resa, förhöra befälhavaren och medlemmar av besättningen, granska fartygets handlingar, upptaga förklaringar rörande fartygets resa och destination och i övrigt underlätta fartygets angörande av, uppehåll i och avgång från hamn;

ные в настоящем пункте, должны осуществляться в соответствии с законами и правилами государства пребывания при условии, однако, что упомянутые законы и правила не должны аннулировать этих прав.

Статья 40

1. Консульское должностное лицо имеет право оказывать всяческое содействие и помощь судну представляемого государства, зашедшему в порт или другое место якорной стоянки судов в пределах его консульского округа.

2. Консульское должностное лицо может подняться на борт судна, как только судну разрешено свободное сношение с берегом, а капитан судна и члены экипажа могут сноситься с консульским должностным лицом.

3. Консульское должностное лицо может обращаться за помощью к компетентным властям государства пребывания по вопросам, касающимся выполнения его функций в отношении судов представляемого государства, капитана и членов экипажа этих судов.

4. Под термином «судно» представляемого государства в настоящей Конвенции понимается любое судно, зарегистрированное в порту представляемого государства; однако в понятие «судно» не входят военные суда.

Статья 41

1. Консульское должностное лицо имеет право в пределах консульского округа:

a) без ущерба для прав властей государства пребывания расследовать любые происшествия, имевшие место в пути на судах представляемого государства, опрашивать капитана и членов экипажа судна представляемого государства, проверять судовые документы, принимать заявления относительно плавания судна и места назначения, а также способствовать входу, выходу и пребыванию судна в порту;

b) förmedla anställning och avskedande av befälhavare och medlemmar av besättningen, förutsatt att det ej är stridande mot lagen i den mottagande staten;

c) utan att därav följer någon inskränkning i de befogenheter som tillkommer den mottagande statens myndigheter, avgöra tvister mellan befälhavaren och medlemmar av besättningen, inbegripet tvister rörande löner och arbetsavtal i övrigt, i den utsträckning som lagen i den sändande staten det medger;

d) föranstalta om sjukhusvård och hemsändning av befälhavare eller medlem av besättningen;

e) mottaga, upprätta och bestyrka förklaringar och andra handlingar som föreskrivs i den sändande statens lag i vad avser fartyg.

2. Konsul må, i den utsträckning som lagen i den mottagande staten det tillåter, inställa sig tillsammans med befälhavaren eller medlemmar av besättningen inför denna stats domstolar och myndigheter samt lämna dem allt slags bistånd och tjänstgöra som tolk i deras mellanhavanden med nämnda myndigheter.

Artikel 42

1. I det fall att domstolar eller andra behöriga myndigheter i den mottagande staten har för avsikt att företaga tvångsåtgärder eller att i laga form verkställa undersökning ombord på fartyg hemmahörande i den sändande staten, skall de härom underrätta vederbörande konsul. Utom när det är omöjligt på grund av ärendets brådskande natur, skall sådan underrättelse lämnas i så god tid att konsuln eller företrädare för honom kan närvara. Om konsuln ej varit närvarande eller företrädd, skall han på begäran få fullständiga upplysningar från vederbörande myndigheter om vad som förevarit.

b) принимать меры по увольнению и найму капитана или членов экипажа, если это не противоречит законодательству государства пребывания;

c) без ущерба для прав властей государства пребывания разрешать споры между капитаном и членами экипажа, включая споры, касающиеся заработной платы и договора о найме, поскольку это предусматривается законодательством представляемого государства;

d) принимать меры по лечению в больнице и по репатриации капитана или членов экипажа судна;

e) получать, составлять или заверять декларации или другие документы, предусмотренные законодательством представляемого государства в отношении судов.

2. Консульское должностное лицо может, если это позволяют законы государства пребывания, выступать совместно с капитаном судна или членами экипажа перед судами и властями этого государства, оказывать им всяческую помощь, а также выступать в качестве переводчика по делам этих лиц перед упомянутыми властями.

Статья 42

1. В случае, если суды или другие компетентные власти государства пребывания намерены предпринять какие-либо принудительные действия или начать какое-либо официальное расследование на борту судна представляемого государства, то компетентные власти государства пребывания уведомляют об этом соответствующее консульское должностное лицо. За исключением случаев, когда это невозможно ввиду срочности дела, такое уведомление делается заблаговременно до начала таких действий с тем, чтобы консульское должностное лицо или его представитель мог присутствовать при осуществлении таких действий.

2. Bestämmelserna i denna artikel mom. 1 skall också gälla i det fall att vederbörande myndigheter har för avsikt att förhöra befälhavaren eller någon medlem av besättningen i land.

3. Bestämmelserna i denna artikel skall ej tillämpas på sedvanliga tull-, pass- och hälsokontroller eller på åtgärder som vidtages på begäran av fartygets befälhavare eller med hans samtycke.

Artikel 43

1. Om fartyg hemmahörande i den sändande staten förliser, går på grund, kastas upp på land eller på annat sätt lider skada i den mottagande staten, skall vederbörande myndigheter i den mottagande staten utan dröjsmål därom underrätta behörig konsul. De skall också underrätta honom om vilka åtgärder som redan vidtagits för att rädda fartyget, ombordvarande personer, last och annan egendom ombord och föremål som tillhör fartyget eller utgör en del av dess last men blivit skilda från fartyget.

2. a) Konsuln må på allt sätt bistå fartyget, dess passagerare och medlemmar av dess besättning och äger påkalla bistånd av vederbörande myndigheter i den mottagande staten i detta syfte. Han må vidtaga de åtgärder som avses i denna artikel mom. 1, liksom även åtgärder för reparation av fartyget eller an hålla hos den mottagande statens myndigheter att de vidtar sådana åtgärder.

b) Vederbörande myndigheter i den mottagande staten skall lämna

Если консульское должностное лицо или его представитель не присутствовал, то по его просьбе компетентные власти государства пребывания предоставляют ему полную информацию в отношении того, что имело место.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи применяются и в том случае, если капитан или члены экипажа судна должны допрашиваться на берегу соответствующими властями.

3. Положения настоящей статьи не применяются к обычному таможенному, паспортному или санитарному контролю, а также к действиям, принятым по просьбе или с одобрения капитана судна.

Статья 43

1. Если судно представляемого государства потерпит кораблекрушение, сядет на мель или будет выброшено на берег, или потерпит какую-либо другую аварию в государстве пребывания, то компетентные власти государства пребывания незамедлительно ставят об этом в известность соответствующее консульское должностное лицо. Они также извещают консульское должностное лицо о мерах, которые уже предприняты по спасению людей, судна, груза и иного имущества на борту судна и предметов, принадлежащих судну или составляющих часть его груза, которые отделились от судна.

2. а) Консульское должностное лицо может оказывать всяческую помощь такому судну, его пассажирам и членам его команды. С этой целью оно может обращаться за содействием к компетентным властям государства пребывания. Консульское должностное лицо может предпринимать меры, указанные в пункте 1 настоящей статьи, а также меры по ремонту судна или может обратиться к властям государства пребывания с просьбой принять такие меры.

б) Компетентные власти государства пребывания оказывают консуль-

konsuln erforderligt bistånd vid vidtagandet av åtgärder i samband med fartygets haveri.

3. a) Då det havererade fartyget eller föremål som tillhör fartyget påträffats på eller nära den mottagande statens kust eller införts till hamn i denna stat och varken fartygets befälhavare, dess ägare, hans ombud eller vederbörande försäkringsgivare är i tillfälle att vidtaga åtgärder för omhändertagande av fartyget eller föremålet, skall konsuln anses vara behörig att på ägarens vägnar träffa enahanda anstalter som ägaren själv skulle ha kunnat träffa i sådant syfte.

b) Bestämmelserna i denna artikel mom. 3 a) gäller också föremål som utgör del av fartygets last och tillhör medborgare i den sändande staten.

4. a) Det havererade fartyget, dess last, utrustning och inredning samt förråd eller andra föremål från fartyget må ej påföras tullavgifter eller andra skatter av något slag utgående på eller med anledning av varuinförsel, med mindre de förs i land för att användas eller förbrukas i den mottagande staten.

b) Ingenting i denna artikel mom. 4 a) skall tolkas som förbud mot tillämpning av lagar och förordningar i den mottagande staten med avseende på tillfällig förvaring av egendom.

5. Då föremål som utgör del av lasten på förlist fartyg hemmahörande i en tredje stat tillhör medborgare i den sändande staten och påträffas på eller nära den mottagande statens kust eller införs till hamn i denna stat, och varken fartygets befälhavare, föremålets ägare, hans ombud eller vederbörande försäkringsgivare är i tillfälle att vidta-

skoמו должностному лицу необходимое содействие в предпринимаемых мерах, связанных с аварией судна.

3. a) Если потерпевшее аварию судно или любой предмет, принадлежащий судну, были найдены на берегу или вблизи от берега государства пребывания или доставлены в порт этого государства и ни капитан судна, ни собственник, ни его агент, ни соответствующие страховщики не в состоянии принять меры по сохранению или распоряжению таким судном или предметом, то консульское должностное лицо считается уполномоченным предпринимать от имени собственника судна такие меры, которые мог бы предпринять для таких целей сам собственник.

b) Положения пункта 3 «а» настоящей статьи применяются также к любому предмету, составляющему часть груза судна и являющемуся собственностью гражданина представляемого государства.

4. a) Потерпевшее аварию судно, груз, оборудование и оснастка, запасы и иные предметы с этого судна, если они не доставлены для использования или потребления в государстве пребывания, не облагаются таможенными пошлинами и иными налогами и сборами любого вида, налагаемыми в связи с ввозом или по причине ввоза.

b) Ничто в положениях пункта 4 «а» настоящей статьи не затрагивает применения законодательства и правил государства пребывания в отношении временного хранения имущества.

5. Если предмет, составляющий часть груза потерпевшего кораблекрушение судна третьего государства, является собственностью гражданина представляемого государства и найден на берегу или вблизи от берега государства пребывания или доставлен в порт этого государства и ни капитан судна, ни собственник предмета, ни его агент, ни соответству-

ga åtgärder för omhändertagande av föremålet, skall konsuln anses vara behörig att på ägarens vägnar träffa sådana anstalter som ägaren själv skulle ha kunnat träffa i sådant syfte.

Artikel 44

Bestämmelserna i artiklarna 40—43 skall i tillämpliga delar även gälla civila luftfartyg.

Kapitel V. Slutbestämmelser

Artikel 45

1. Denna konvention skall ratificeras och träder i kraft på den trettonde dagen efter ratifikationsinstrumentens utväxling som skall äga rum i Stockholm.

2. Konventionen skall förbli i kraft intill utgången av sex månader efter den dag då endera Fördragsslutande Parten underrättar den andra om sin önskan att uppsäga konventionen.

Till bekräftelse härav har de båda Parterna befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention och därå anbragt sina sigill.

Som skedde i Moskva den 30 november 1967 i två exemplar på svenska och ryska språken, och skall båda texterna äga lika vitsord.

För Sveriges Regering:

Torsten Nilsson

Sveriges Utrikesminister

För De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions Regering:

A. Gromyko

De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions Utrikesminister

ющие страховщики не в состоянии принять меры по сохранению или распоряжению таким предметом, то консульское должностное лицо считается уполномоченным предпринимать от имени собственника такие меры, какие мог бы предпринять для таких целей сам собственник.

Статья 44

Статьи 40—43 применяются соответственно также и к гражданским воздушным судам.

Раздел V. Заключительные постановления

Статья 45

1. Настоящая Конвенция подлежит ратификации и вступит в силу на тридцатый день после обмена ратификационными грамотами, который состоится в Стокгольме.

2. Конвенция будет оставаться в силе до истечения шести месяцев со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить ее действие.

В удостоверение чего Уполномоченные обеих Договаривающихся Сторон подписали настоящую Конвенцию и скрепили ее своими печатями.

Совершено в Москве 30 ноября 1967 года в двух экземплярах, каждый на шведском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Швеции

Torsten Nilsson

Минстр Иностраннных Дел Швеции

За Правительство Союза Советских Социалистических Республик

A. Gromyko

Министр Иностраннных Дел
Союза Советских Социалистических
Республик

**Första protokollet
till konsularkonventionen
mellan Sverige och De Socialistiska
Rådsrepublikernas Union**

Vid undertecknandet av konsularkonventionen av denna dag mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union (här nedan kallad »konventionen») har de Fördragsslutande Parterna överenskommit om följande:

1. Den underrättelse till konsul om arrestering eller anhållande i annan form av medborgare i den sändande staten, som nämnes i artikel 39 mom. 1 i konventionen, skall lämnas inom loppet av en till tre dagar från tidpunkten för arresteringen eller anhållandet i annan form, beroende på kommunikationsförhållandena.

2. De i artikel 39 mom. 2 i konventionen nämnda rättigheterna för konsul att besöka och meddela sig med medborgare i den sändande staten, som befinner sig under arrest eller anhållits i annan form, skall få utövas inom loppet av två till fyra dagar efter arresteringen eller anhållandet i annan form av sådan medborgare, beroende av hans vistelseort.

3. De i artikel 39 mom. 2 i konventionen angivna rättigheterna för konsul att besöka och meddela sig med medborgare i den sändande staten, som befinner sig under arrest eller är anhållen i annan form eller avtjänar fängelsestraff, skall få utövas kontinuerligt.

4. Förevarande protokoll skall utgöra en integrerande del av konventionen.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden för de Fördragsslutande Parterna undertecknat detta protokoll och därå anbragt sina sigill.

Som skedde i Moskva den 30 november 1967 i två exemplar på

**Первый протокол
к консульской конвенции
между Швецией и Союзом Советских
Социалистических Республик**

При подписании сего числа Консульской Конвенции между Швецией и Союзом Советских Социалистических Республик (далее именуемой «Конвенцией») Договаривающиеся Стороны согласились о нижеследующем:

1. Уведомление консульского должностного лица об аресте или задержании в иной форме гражданина представляемого государства, упомянутое в пункте 1 статьи 39 Конвенции, производится в течение одного-трех дней со времени ареста или задержания в иной форме в зависимости от условий связи.

2. Права консульского должностного лица посещать и сноситься с гражданином представляемого государства, находящимся под арестом или задержанным в иной форме, упомянутые в пункте 2 статьи 39 Конвенции, предоставляются в течение двух-четырех дней со времени ареста или задержания в иной форме такого гражданина в зависимости от его местонахождения.

3. Права консульского должностного лица, указанные в пункте 2 статьи 39 Конвенции, посещать и сноситься с гражданином представляемого государства, находящимся под арестом или задержанным в иной форме или отбывающим срок тюремного заключения, предоставляются на периодической основе.

4. Настоящий Протокол является неотъемлемой частью Конвенции.

В удостоверение чего Уполномоченные обеих Договаривающихся Сторон подписали настоящий Протокол и скрепили его своими печатями.

Совершено в Москве 30 ноября 1967 года в двух экземплярах, каждый на

svenska och ryska språken, och skall båda texterna äga lika vitsord.

För Sveriges Regering:

Torsten Nilsson
Sveriges Utrikesminister

För De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions Regering:

A. Gromyko
De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions Utrikesminister

**Andra protokollet
till konsularkonventionen
mellan Sverige och de Socialistiska
Rådsrepublikernas Union**

Vid undertecknandet av konsularkonventionen av denna dag mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union (här nedan kallad »konventionen») har de Fördragslutande Parterna överenskommit om följande:

1. Utöver de privilegier och immuniteter som angetts i konventionens Kapitel III skall vardera Fördragslutande Partens konsulter och konsulat tjänstemän i den andra Fördragslutande Partens område under förutsättning av ömsesidighet åtnjuta de ytterligare privilegier och immuniteter som av denna Part beviljats eller kan komma att beviljas motsvarande personal från en tredje stat.

2. Genom detta protokoll upphävs den mellan Sverige och De Socialistiska Rådsrepublikernas Union genom notväxling i Moskva den 2 februari 1927 träffade överenskommelsen om de ömsesidiga rättigheter, privilegier och immuniteter som tillkommer konsulter och konsulat tjänstemän.

шведском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Швеции

Torsten Nilsson
Министр Иностранных Дел Швеции

За Правительство Союза Советских Социалистических Республик

A. Громько
Министр Иностранных Дел
Союза Советских Социалистических
Республик

**Второй протокол
к консульской конвенции
между Швецией и Союзом Советских
Социалистических Республик**

При подписании сего числа Консульской Конвенции между Швецией и Союзом Советских Социалистических Республик (далее именуемой «Конвенцией») Договаривающиеся Стороны согласились о нижеследующем:

1. Кроме привилегий и иммунитетов, предусмотренных в разделе III Конвенции, консульские должностные лица и сотрудники консульства одной из Договаривающихся Сторон имеют право на территории другой Договаривающейся Стороны, на основе взаимности, на любые другие привилегии и иммунитеты, которые предоставлены или могут быть предоставлены этой Стороной соответствующим категориям персонала третьего государства.

2. Соглашение, заключенное между Швецией и Союзом Советских Социалистических Республик путем обмена нотами от 2 февраля 1927 года относительно взаимных прав, привилегий и иммунитетов консульских должностных лиц и сотрудников консульства, настоящим Протоколом прекращает свое действие.

3. Detta protokoll skall utgöra en integrerande del av konventionen.

Till bekräftelse härav har de befullmäktigade ombuden för de Fördragslutande Parterna undertecknat detta protokoll och därå anbragt sina sigill.

Som skedde i Moskva den 30 november 1967 i två exemplar på svenska och ryska språken, och skall båda texterna äga lika vitsord.

För Sveriges regering:

Torsten Nilsson
Sveriges Utrikesminister

För De Socialistiska Rådsrepublikernas Unions Regering:

A. Gromyko
De Socialistiska Rådsrepublikernas
Unions Utrikesminister

3. Настоящий Протокол является неотъемлемой частью Конвенции.

В удостоверение чего Уполномоченные Договаривающихся Сторон подписали этот Протокол и скрепили его своими печатями.

Совершено в Москве 30 ноября 1967 года в двух экземплярах, каждый на шведском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство Швеции

Torsten Nilsson
Министр Иностраных Дел Швеции

За Правительство Союза Советских Социалистических Республик

A. Громько
Министр Иностраных Дел
Союза Советских Социалистических
Республик